

Tavaroiden ja palveluiden hinnan ilmoittaminen

1. Linjauksen lähtökohtia.....	2
2. Tiedonantovelvollisuus tarjottaessa yksilöityä tavaraa tai palvelua tiettyyn hintaan	2
2.1 Tuotteen yksilöiminen	3
2.2 Kokonaishinta	3
3. Yhdistetyt tarjoukset ja kylkiäistarjoukset.....	4
4. Ennen sopimuksen tekemistä annettavat tiedot	4
5. Myyntihinta ja sen ilmoittaminen.....	5
6. Yksikköhinta ja sen ilmoittaminen.....	6
7. Tavaroiden hinta vähittäismyyntipaikassa, näyteikkunassa ja verkkosivustoilla.....	8
8. Palveluiden hinnaston esittäminen	8
8.1 Hinnasto ja sen esittäminen.....	8
8.2 Hinnasto verkkosivuilla	9
9. Kauppaan liittyvät tai erikseen markkinoitavat palvelut	10
10. Hintatietojen antaminen koti- ja etämyynissä.....	10
10.1 Yleistä.....	10
10.2 Hintatietojen antaminen rahoituspalvelujen ja rahoitusvälineiden etämyynissä	11
11. Harhaanjohtavuuden kieltäminen.....	11
12. Pikkuprintti	12
13. Hintatiedon oikea-aikaisuus.....	13
14. Määräaikaista palvelua koskevan palveluksen hinta	14
15. Hinnan pyöristäminen.....	14
16. Lakien valvonta	14
17. Hintailmoittelu tietyillä aloilla.....	15
17.1 Eräitä erityislakeja.....	15
17.2 Kuluttajaluotot tavaroiden ja palvelujen markkinoinnissa	15
17.3 Taloelementtien kauppa ja rakennusurakka.....	15
17.4 Aikaosuudet ja pitkäkestoiset lomatuotteet	16
17.5 Kuluttaja-asiamiehen linjaus: talopakettien hintailmoittelu.....	16
17.6 Kuluttaja-asiamiehen linjaus: käytettyjen autojen hintailmoittelu	17

1. Linjauksen lähtökohtia

Hinnan ilmoittamisvelvollisuuteen vaikuttaa tarjottavan tavarán tai palvelun laji sekä se miten ja missä markkinointivälineessä niitä markkinoidaan. Hinnan ilmoittamisvelvollisuus voi olla eri tavaroilla ja palveluilla erilainen ja se voi riippua myyntitavasta.

Markkinoinnin käsite on laaja. Markkinointia ovat esimerkiksi mainonta, kuluttajiin välittömästi tai välillisesti kohdistuvat muut myyminen distämistoimenpiteet sekä hyödykkeiden tai myyntitapah-tuman yhteydessä annettavat tiedot hyödykkeistä. Markkinointi käsittää myös sekä tarjonnan että myynnin. ([HE 8/1977](#)) Myös pelkkää tuotteen pitämistä kaupan myymälätiloissa voidaan pitää markkinointina. ([KKO:2004:32](#))

Hinnan ilmoittamisesta säädetään kuluttajansuojalaissa ([38/1978](#), myöh. KSL) ja kulutushyödykkeen hinnan ilmoittamisesta markkinoinnissa annetussa asetuksessa ([553/2013](#), myöh. hintamerkintäasetus) Lisäksi esimerkiksi lentojen, valmismatkojen, asuntojen, maksupalveluiden, taksipalveluiden, tupakan, alkoholin ja sähköisten viestintäpalveluiden hintojen tai palveluita koskevien hinnastojen ilmoittamisesta on erityislainsäädäntöä, jotka asettavat poikkeuksia hinnan ilmoittamiselle.

Tähän linjaukseen on koottu yleiset ohjeet hinnan ilmoittamisesta. Lisäksi linjauksessa on nostettu esimerkinomaisesti esiin yksittäisiä aloja ja/tai tuoteryhmiä, joiden hintailmoittelusta kuluttaja-asiamies on aiemmin julkaissut erilliset linjaukset.

Linjaukseen on merkitty sulkeisiin, perustuuko kyseinen kohta lainsäädäntöön, lain perusteluihin (HE), kuluttaja-asiamiehen kantaan (KA) vai markkinaoikeuden päätökseen (MO) tai muuhun oikeuskäytäntöön.

2. Tiedonantovelvollisuus tarjottaessa yksilöityä tavaraa tai palvelua tiettyyn hintaan

Jos *yksilöityä kulutushyödykettä* tarjotaan *tiettyyn hintaan*, markkinoinnista on käytävä ilmi hyödykkeen kokonaishinta veroineen tai, jos täsmällistä hintaa ei hyödykkeen luonteen takia voida ilmoittaa, hinnan määräytymisen perusteet. ([KSL 2:8](#))

2.1 Tuotteen yksilöiminen

Tuotteen yksilöintiä koskeva edellytys täyttyy, kun tuotteesta on sanallinen tai kuvallinen esitys. ([Euroopan komission ohjeet sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanoa ja soveltamista varten](#)) Tuotteen yksilöimiseksi riittää, että tiedot ilmoitetusta tuotteesta ja sen hinnasta ovat kuluttajalle riittäviä ostopäätöksen tekemiseksi. Markkinoinnissa ei kuitenkaan ole tarpeellista antaa myös tuotteen ostamiseen tosiasiallista mahdollisuutta tai että markkinointi esitetään tällaisen mahdollisuuden yhteydessä. ([EUT C-122/10](#))

Hinta on sellainen kuluttajan kannalta keskeinen tieto, jonka kertomista voidaan pitää suositeltavana silloinkin, kun jokin nimenomainen säännös ei siihen velvoita. (KA)

*Esimerkki: mainoksessa on kuva lampusta ja sen vieressä teksti "29,90 €".
Tuote on yksilöity ja sitä myydään tiettyyn hintaan.*

*Esimerkki: mainoksessa on teksti "Hopeinen led-ulkovalosarja 14,50 €".
Tuote on yksilöity ja sitä myydään tiettyyn hintaan.*

2.2 Kokonaishinta

Toimituskulut, kuten postitus- tai rahtikulut, on sisällytettävä hyödykkeen kokonaishintaan. Aina toimituskulujen sisällyttäminen kokonaishintaan ei kuitenkaan ole mahdollista esimerkiksi siksi, että toimituskulujen aiheutuminen ja niiden määrä riippuvat kuluttajan valitsemasta toimitustavasta. ([HE157/2013](#)) Tämän vuoksi markkinoinnista on lisäksi käytävä ilmi tarvittaessa kokonaishintaan sisällyttämättömät toimituskulut. Jos näitä kuluja ei voida kohtuudella laskea etukäteen, markkinoinnista on käytävä ilmi tieto siitä, että tällaisia kuluja voi aiheutua. ([KSL 2:8](#))

Markkinaoikeuden ratkaisussa [605/14](#) arvioitiin yrityksen televisiomainosta, jossa markkinoitiin vähintään kuuden kuukauden määräajaksi tehtävää maksukanavapalvelusopimusta. Televisiomainoksen ääniraidalla korostettiin kanavapaketin halpaa hintaa. Kuvaruudulla noin viiden sekunnin ajan esitetyistä tiedoista selvästi suurimmassa koossa ja helpoimmin havaittavissa oli hintaa osoittava "29,95". Sen kanssa samassa puhekuplassa ollut "€/kk/6kk" oli jo selvästi pienemmässä koossa. Markkinaoikeuden mukaan televisiomainoksessa korostui palvelun kuukausihintaa koskenut hintamerkintä "29,95", eikä mainoksessa oltu kuluttajan havaittavissa olevalla tavalla ilmoitettu palvelun kokonaishintaa kaikkine kuluineen. Markkinaoikeus katsoi, että televisiomainoksessa ei esitetty kuluttajansuojalain 2 luvun 8 §:ssä ja 12 §:ssä edellytetyllä tavalla markkinoidun palvelun kokonaishintaa.

Esimerkki: sanomalehden 6 kuukauden mittaista tilausta markkinoidaan hintaan 30 € / kk. Koska tuote on yksilöity ja sille on ilmoitettu tietty hinta, myös hyödykkeen eli tässä tapauksessa 6 kuukauden mittaisen tilausjakson kokonaishinta on ilmoitettava (6 x 30 = 180 €). ([HE 32/2008](#))

3. Yhdistetyt tarjoukset ja kylkiäistarjoukset

Jos markkinoinnissa tarjotaan kulutushyödykkeitä

- yhteisellä hinnalla tai
- niin, että ostamalla hyödykkeen saa alennetulla hinnalla toisen hyödykkeen tai muun erityisen edun,

markkinoinnissa on selkeästi ilmoitettava tarjouksen sisältö ja arvo sekä yhteisellä hinnalla tarjotuista hyödykkeistä lisäksi niiden erilliset hinnat, jollei hyödykkeen hinta erikseen hankittuna ole pienempi kuin kymmenen euroa. ([KSL 2:12](#))

4. Ennen sopimuksen tekemistä annettavat tiedot

Elinkeinonharjoittajan on muussa kuin kulutushyödykkeiden koti- ja etämyynnissä ennen sopimuksen tekemistä annettava kuluttajalle selkeästi ja ymmärrettävästi

- kulutushyödykkeen kokonaishinta veroineen. Jos täsmällistä hintaa ei hyödykkeen luonteen takia kohtuudella voi ilmoittaa, on kerrottava hinnan määräytymisen perusteet.
- kokonaishintaan sisältyvät toimituskulut. Jos näitä kuluja ei voida kohtuudella laskea etukäteen, tieto siitä, että tällaisia kuluja voi aiheutua. ([KSL 2:8 a](#))

On riittävää, että elinkeinonharjoittaja antaa pykälässä mainitut tiedot kuluttajalle suullisesti. Tiedot voidaan myös asettaa kuluttajan nähtäville myyjän liiketilaan. Erityisesti monimutkaisemmissa ja pitempiketoisissa sopimuksissa voi kuitenkin olla molempien osapuolten edun mukaista, että tiedot annetaan kuluttajalle kirjallisesti. ([HE 157/2013](#))

KSL 2:8 a §:n mukaisesti annettavat tiedot ovat myös pitkälti samoja kuin ne, jotka elinkeinonharjoittajan tulee edellä selostetun KSL 2:8:n mukaan antaa markkinoinnissa tarjottaessa yksilöityä kulutushyödykettä tiettyyn hintaan. Näiden kahden pykälän mukaiset tiedonantovelvoitteet voivatkin tulla osin täytetyiksi samanaikaisesti. ([HE 157/2013](#))

Koti- ja etämyynnissä kuluttajalle annettavista ennakotiedoista on säädetty kuluttajansuojalain [6 luvussa](#). Katso tarkemmin linjauksen luku 9 Hintatietojen antaminen koti- ja etämyynnissä.

Ennen sopimuksen tekemistä elinkeinonharjoittajan on pyydettävä kuluttajan nimenomainen suostumus kaikkiin lisämaksuihin, jotka eivät sisälly kulutushyödykkeestä perittäväksi ilmoitettuun hintaan. Nimenomaisena suostumuksena ei pidetä sitä, että kuluttaja on hyväksynyt elinkeinonharjoittajan käyttämän oletusvalinnan lisämaksun hyväksymisestä. ([KSL 2:10 a](#)) Kuluttajan lisämaksuja koskeva maksuvelvollisuus ei siis voi perustua ennalta rastittuihin ruutuihin. ([HE 157/2013](#))

Jos kuluttaja ei ole antanut nimenomaista suostumusta lisämaksuun, hänellä ei ole velvollisuutta sitä maksaa. ([KSL 2:10 a](#)) Lisämaksuilla tarkoitetaan muun muassa liitännäissopimuksista ja lisäpalveluista aiheutuvia kustannuksia. ([HE 157/2013](#))

5. Myyntihinta ja sen ilmoittaminen

Tavarán myyntihinnalla tarkoitetaan tavarán tai palvelun lopullista verollista hintaa, johon on lisätty tavarasta mahdollisesti perittävät pantit. ([Hintamerkintäasetus](#) 2 §)

Markkinaoikeuden päätöksessä [MT:2001:11](#) on käsitelty lopullista myyntihintaa yrityksen mainonnassa. Yhtiön mainoksissa oli sinänsä mainittu kaikki sellaiset erät, joista markkinoitujen hyödykkeiden lopullinen myyntihinta oli koostunut. Myös laskutoimitus kokonaishinnan selville saamiseksi oli ollut helppo. Yhtiön mainoksissa ei ollut kuitenkaan esitetty lopullista hintaa, jossa hinnan eri osatekijät olisi yhteenlaskettu.

Jos kulutushyödykettä markkinoidaan tiettyyn myynti- tai yksikköhintaan, myyntihinta ja yksikköhinta on ilmoitettava selkeällä, yksiselitteisellä ja kuluttajan kannalta helposti ymmärrettävällä ja havaittavalla tavalla. ([Hintamerkintäasetus](#) 3 §)

Alennusmyynti ei ole poikkeustilanne, vaan hintamerkintöjä koskevia säännöksiä on noudatettava myös sen aikana.

Esimerkki: ruokakaupassa ilmoitetaan leipäpaketin hinta -30 % -tarralla. Alennusprosenttimerkintää on sinänsä sallittua käyttää, mutta se ei korvaa myynti- ja yksikköhinnan kertomista, sillä -30 % -merkintä kertoo vain annettavan alennuksen prosentuaalisen suuruuden, ei tuotteen hintaa. Hinta merkitään siten kuin hintamerkintäasetuksen 4 §:ssä säädetään, esim. tavarán päällykseen tai sen läheisyydessä olevaan hintataulukoon (Katso tämän linjauksen luku 6 Tavaroiden hinta vähittäismyyntipaikassa, näyteikunassa ja verkkosivustoilla). Myynti- ja yksikköhinta tulee ilmoittaa niin, että merkinnät ovat selkeitä ja havaittavia, riittävän kookkaita, toisistaan erottuvia, muiden tuotteiden hintatiedoista erottuvia ja leipäpaketin välittömässä läheisyydessä.

6. Yksikköhinta ja sen ilmoittaminen

Yksikköhinta tarkoittaa tuotteen kilo-, litra-, metri-, neliometri- tai kuutiometrihintaa. Yksikköhintaan lasketaan mukaan arvonlisä- ja muut verot ja maksut, mutta ei tuotteesta perittäviä pantteja. ([Hintamerkintäasetus](#) 2 §, 3 §, 8 §)

Yksikköhinnan perusteella kuluttaja voi verrata erikokoisia pakkauksia keskenään. Jos vähittäiskauppias markkinoi tavaraa ilmoittamalla myyntihinnan, tavarank yksikköhinta on samalla ilmoitettava. Yksikköhintaa ei kuitenkaan tarvitse ilmoittaa, jos se on sama kuin myyntihinta. ([Hintamerkintäasetus](#) 3 §, 8 §)

Jos kulutushyödykettä markkinoidaan tiettyyn myynti- tai yksikköhintaan, myyntihinta ja yksikköhinta on ilmoitettava selkeällä, yksiselitteisellä ja kuluttajan kannalta helposti ymmärrettävällä ja havaittavalla tavalla.

Yksikköhintana on ilmoitettava vakiintuneen kansallisen tavan mukainen yksikköhinta, esimerkiksi jos tuotetta vakiintuneesti mitataan esimerkiksi litroissa, ilmoitetaan yksikköhintana litrahinta.

Yksikköhinta lasketaan pakkauksen nettosisällön painon tai tilavuuden perusteella.

- Jos kiinteää elintarviketta myydään liemessä, jota ei ole tarkoitus syödä, laskentaperusteena käytetään kuitenkin nettosisällön painoa vähennettynä liemen painolla.
- Pakkaamattoman ruokaleivän kilohinta lasketaan leipomon ilmoittaman keskipainon perusteella. ([Hintamerkintäasetus](#) 13 §)

Toisistaan poikkeavat painoon perustuvat yksikköhinnat eivät mahdollista tuotteiden hintojen keskinäistä vertailtavuutta. Sen vuoksi painoon perustuvana yksikköhintana on ilmoitettava hinta kiloa kohti, eikä esimerkiksi hinta 100 grammaa kohti.

Esimerkki: kaupassa myydään kahta erimerkkistä shampoota, toista 400 millilitran pullossa, toista 500 millilitran pullossa. Pienemmän pakkauksen myyntihinta on 6 euroa, suuremman 7 euroa. Yksikköhinta ilmoitetaan vakiintuneen tavan mukaan litraa kohti. Näin pienemmässä pakkauksessa myytävän tuotteen yksikköhinnaksi muodostuu 15 € / litra, ja suuremmassa pakkauksessa myytävän tuotteen yksikköhinnaksi 14 € / litra.

Poikkeuksena voidaan torikaupassa ja markettien aula- ja ulkotiloissa mittauslaitelain ([707/2011](#)) 17 §:n mukaan noudattaa perinteeksi muodostunutta tapaa käyttää kiinteissä tuotteissa (marjat, hedelmät, palkokasvit, vihannekset ja sienet) tilavuusmittoja, kuten litran mittaa tai perunakappaa. Tämä poikkeus ei koske teollisia tuotteita, kuten makeisia.

Irtotavaraa punnittaessa on käytettävä taaraa pakkausmateriaalin painon poistamiseksi mittaus tuloksesta. Hintaa määriteltäessä mittauslaite on sijoitettava siten, että mittaaminen ja mittauslaitteen näyttämä ovat osapuolten havaittavissa. ([Mittauslaitelaki](#) 14 §)

Pakkaamattomille ja kuluttajan läsnä ollessa mitattaville tavaroille on ennen mittausta ilmoitettava yksikköhinta. Myyntihinta on merkittävä tavarahan mittauksen jälkeen ennen kassalle menoa. ([Hintamerkintäasetus](#) 7 §)

Elintarvikkeiden yksikköhinnan ilmoittamista koskevat poikkeukset

Yksikköhintaa ei tarvitse ilmoittaa seuraavista elintarvikkeista ([Hintamerkintäasetus](#) 10 §):

- elintarvikkeiden valmispakkauksista, joiden sisällön paino on vähemmän kuin 50 grammaa tai tilavuus vähemmän kuin 50 millilitraa;
- valmisaterioista tai muista vastaavista pakkauksista, jotka sisältävät eri elintarvikkeita;
- leivonnaisista, konditoriatuotteista, suklaamunista ja koristemakeisista;
- nippuina myytävistä varhaisvihanneksista tai ruukkuvihanneksista.

Eräiden tavaroiden yksikköhinnan ilmoittamista koskevat poikkeukset

Yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuus ei koske seuraavia tavaroita:

- yksittäiskappaleena myytäviä tavaroita, joiden sisältöä ei voida jakaa osiin niiden laatua tai osia muuttamatta (esimerkiksi huonekalut, autot, koneet, laitteet yms.);
- tavaroita, joiden painon, pituuden tai tilavuuden ilmoittamista ei vaadita (esim. edellä mainitut huonekalut yms.);
- valmispakkauksia, joiden sisällön paino on vähemmän kuin 50 grammaa tai tilavuus vähemmän kuin 50 millilitraa.

Yksikköhinnan ilmoittaminen kappalehintana

Paperisista ruokaliinoista, vaipoista, terveyssiteistä ja tamponeista on ilmoitettava yksikköhinnana hinta kappaleelta ([Hintamerkintäasetus](#) 11 §).

Yleispuhdistusaineiden yksikköhinnan ilmoittaminen

Tiivistetyistä yleispuhdistusaineista ilmoitetaan yksikköhinta laimennettua määrää kohti ([Hintamerkintäasetus](#) 12 §).

7. Tavaroiden hinta vähittäismyyntipaikassa, näyteikkunassa ja verkkosivustoilla

Vähittäismyyntipaikassa ja sen yhteydessä olevassa näyteikkunassa sekä verkkosivustoilla tarjottavista tavaroista on ilmoitettava myynti- ja yksikköhinta. Merkinnässä yksikköhinnan on erottuttava myyntihinnasta.

Hinta on merkittävä niin *selkeästi* ja *yksilöidysti* että ei synny vaaraa erehtyä tuotteesta ja pakauksesta. Merkinnän on oltava riittävän kookas ja se on sijoitettava siten, että se on helposti kuluttajan havaittavissa.

Myynti- ja yksikköhinta on merkittävä selkeästi

- tavaraan tai sen päällykseen, tai erillisenä tavarankohdalle; tai
- hintataulukkoon tai muulla vastaavalla tavalla tavarankohdalle välittömään läheisyyteen. ([hintamerkintäasetus](#) 4 §)

8. Palveluiden hinnaston esittäminen

8.1 Hinnasto ja sen esittäminen

Palveluntarjoajan on pidettävä esillä hinnasto liikehuoneistossa ja verkkosivustoilla, silloin kun tarjotaan rahoituspalveluita tai palveluita, joihin sovelletaan palvelulakia ja joiden tarjoaja on sijoittautunut Suomeen. ([Hintamerkintäasetus](#) 5 §)

- Rahoituspalveluilla tarkoitetaan mm. pankki-, luotto-, vakuutus-, sijoitus- ja maksupalveluja sekä sijoitusneuvontaa.
- Palvelulakia ([1166/2009](#)) sovelletaan elinkeinotoiminnassa tuotettuihin palveluihin, joista tavallisesti maksetaan korvaus. Palvelulakia ei sovelleta mm. viestintäpalveluihin, kuljetuspalveluihin, yksityisiin terveydenhuollon palveluihin ja apteekkien tarjoamiin palveluihin ([palvelulaki 2 §](#)).

- Palveluntarjoajan katsotaan sijoittautuneen Suomeen jo silloin, kun sillä on toimipaikka, jota johtaa palveluntarjoajan oma henkilöstö tai henkilö, joka on riippumaton ja jolla on lupa toimia pysyvästi yrityksen puolesta. Pelkkää postilokeroa ei katsota sijoittautumiseksi.

Hinnastossa on esitettävä myyntihinnat. Jos täsmällisiä myyntihintoja ei voida esittää, on esitettävä tiedot myyntihintojen määräytymisperusteista.

- Hinnaston tulee olla kuluttajan helposti havaittavissa ja näkyä mahdollisuuksien mukaan myös liikehuoneiston ulkopuolelta.
- Jos palveluita tarjotaan tai suoritetaan muualla kuin liikehuoneistossa, hinnasto on esitettävä pyydettyä. ([Hintamerkintäasetus](#) 5 §)

Mikäli kaikkien hintojen merkitseminen hinnastoon ei ole mahdollista niiden suuren määrän vuoksi tai muusta syystä, hinnastoon merkitään tavallisimmat hinnat ja maininta täydellisestä hinnastosta, jonka tiedot on annettava kuluttajalle pyydettyä. ([Hintamerkintäasetus](#) 6 §)

Esimerkki: autokoulun hinnastoa ei näy liikkeessä. Koska autokoulupalvelut kuuluvat palvelulain soveltamisalaan ja kyse on liikehuoneistossa tapahtuvasta kaupankäynnistä, hintamerkintäasetusta sovelletaan. Hinnastossa tulee esittää myyntihinnat ja sen tulee mahdollisuuksien mukaan näkyä liikehuoneiston ulkopuolelta.

8.2 Hinnasto verkkosivuilla

Yrityksen verkkosivuilla on oltava hinnasto, mikäli yritys ylläpitää kaupallista toimintaansa esitteleviä verkkosivuja.

Hintamerkintäasetuksen mukaan palveluntarjoajan tulee pitää esillä hinnasto verkkosivustoilla, joilla harjoitetaan kaupankäyntiä.

Hinnaston esittämisvelvollisuus on siis yleinen, eikä sitä ole esimerkiksi kytketty vain suorien osto-kehotusten tekemiseen tai siihen, yksilöidäänkö sivustolla nimenomaisesti joitakin elinkeinonharjoittajan tarjoamia palveluja. (KA)

Esimerkki: kuntosalipalveluja esitellään verkkosivuilla. Koska kuntosalipalvelut kuuluvat palvelulain soveltamisalaan ja kyse on liikehuoneistossa tapahtuvaan kaupankäyntiin rinnastettavasta kaupankäynnin muodosta, hintamerkintäasetusta sovelletaan. Menettelyyn sovelletaan myös kuluttajansuojalain 6 luvun säännöksiä, jos verkkosivujen välityksellä voi tehdä sopimuksen. Verkkosivuilla tulee esittää hinnasto, jossa esitetään myyntihinnat. Jos täsmällisiä myyntihintoja ei voida ilmoittaa, on ilmoitettava hintojen määräytymisperusteet.

9. Kauppaan liittyvät tai erikseen markkinoitavat palvelut

Jos kuluttajalle tarjotaan esimerkiksi asennus-, kasaus- tai kuljetuspalveluita, pitää kiinteä hinta tai hinnan määräytymisen perusteet, kuten tunti- tai kilometriveloitukset, ilmoittaa liikehuoneistoissa ja verkkosivustoilla, joissa palvelua tarjotaan.

10. Hintatietojen antaminen koti- ja etämyynnissä

10.1 Yleistä

Ennen koti- tai etämyyntisopimuksen tekemistä kuluttajalle on annettava tieto kulutushyödykkeen kokonaishinnasta veroineen. Jos täsmällistä hintaa ei hyödykkeen luonteen takia kohtuudella voida laskea etukäteen, on annettava tieto hinnan määräytymisen perusteista. ([KSL 6:9](#))

Jos kyseessä on *toistaiseksi voimassa oleva sopimus* tai *toistuvia suorituksia sisältävä sopimus*, kokonaishinnan on sisällettävä kokonaiskustannukset laskutusjaksoa kohden. Jos siis kyse on esimerkiksi lehtitilauksesta, jossa laskutuskausi on puoli vuotta, elinkeinonharjoittajan tulee ilmoittaa tämän laskutusjakson kokonaishinta.

- Jos toistaiseksi voimassa olevan sopimuksen tai toistuvia suorituksia sisältävän sopimuksen hinta on kiinteä, kokonaishinnalla tarkoitetaan myös kuukausittaisia kokonaiskustannuksia, eli tällöin olisi annettava tieto kokonaiskustannuksista sekä laskutusjaksoa että kuukautta kohden.
- Jos kokonaiskustannuksia ei voida kohtuudella laskea etukäteen, on ilmoitettava niiden laskutapa. ([HE 157/2013](#))

Lähtökohtana on, että *toimituskulut* sisältyvät hyödykkeen kokonaishintaan. Kaikissa tapauksissa toimituskulujen sisällyttäminen kokonaishintaan ei ole mahdollista esimerkiksi siitä syystä, että toimituskulujen aiheutuminen ja niiden määrä riippuvat kuluttajan valitsemasta toimitustavasta. Tällöin tulee ilmoittaa tarvittaessa kulutushyödykkeen kokonaishintaan sisällyttämättömät toimitus- ja muut kulut. Jos näitä kuluja ei voida kohtuudella laskea etukäteen, tulee tarvittaessa ilmoittaa tieto siitä, että tällaisia lisäkuluja voi aiheutua.

- Tieto toimitus- ja muista kuluista on annettava kuluttajalle tarvittaessa eli aina silloin, kun tällaisia kuluja aiheutuu tai niitä voi aiheutua. ([HE 157/2013](#))
- Tieto etäviestimen käyttämisestä sopimuksen tekemisessä syntyvistä kuluista on annettava, jos siitä veloitetaan perushintaa enemmän.

Lisäksi verkkokaupan tilausprosessiin liittyy maksuvelvollisuuden ja lisämaksujen ilmoittamista koskevaa sääntelyä, jonka noudattamisen laiminlyönnistä voi seurata, ettei kuluttajalle synny maksuvelvollisuutta. Näitä säännöksiä on selostettu tarkemmin kuluttaja-asiamiehen linjauksessa [Verkkokauppa ja muu etämyynti](#).

Esimerkki: yritys tarjoaa verkossa laihdutustuotteen aloituspakkausta hintaan 4,90 €. Tosi-asiassa aloituspakkauksen tilannut kuluttaja tulee samalla sidotuksi 12 kuukauden mittaiseen tilausjaksoon. Koska tuote on yksilöity ja sille on ilmoitettu tietty hinta, myös hyödykkeen eli tässä tapauksessa 12 kuukauden mittaisen tilausjakson kokonaishinta on ilmoitettava. Esimerkissä kuvatun menettelyn harhaanjohtavuudesta (tilausjakson ensimmäisen erän harhaanjohtava markkinointi tutustumis- tai aloituspakkauksena) katso esim. [kuluttaja-asiamiehen ratkaisu Dnro 725/04.05.00/2013](#).

10.2 Hintatietojen antaminen rahoituspalvelujen ja rahoitusvälineiden etämyynnissä

Rahoituspalvelujen ja rahoitusvälineiden etämyynnissä kuluttajalle on annettava hyvissä ajoin ennen sopimuksen tekemistä ennakkotiedot, joista on säädetty kuluttajansuojalain [6 a luvussa](#). Näihin sisältyvät tiedot kuluttajalta perittävien maksujen, korvausten ja muiden kulujen yhteismäärästä, mukaan lukien verot tai, jos täsmällistä määrää ei voida ilmoittaa, kulujen määräytymisperusteet. ([KSL 6 a](#) luku 5 §, 6 §, 7 §, 8 §, 9 §)

Mikäli rahoituspalveluja tai rahoitusvälineitä kaupataan kuluttajalle puhelimitse, tulee kuluttajalle antaa puhelimitse tieto mm. rahoituspalvelun suorittamisesta kuluttajalta perittävien maksujen, korvausten ja muiden kulujen yhteismäärästä, mukaan lukien verot. Jos täsmällistä määrää ei voida ilmoittaa, tulee kuluttajalle antaa tieto kulujen määräytymisperusteista. ([KSL 6 a luku 10 §](#)).

11. Harhaanjohtavuuden kieltö

Markkinoinnissa tai asiakassuhteessa ei saa antaa totuudenvastaisia tai harhaanjohtavia tietoja hinnoista, niiden määräytymisperusteista, hintaeduista tai maksuehdoista. ([KSL 2:6](#))

Markkinoinnissa pitää kertoa kuluttajien kannalta oleelliset tiedot asianmukaisella tavalla. Hintatietojen täytyy pitää paikkansa sekä olla selkeitä ja yksiselitteisiä. Esimerkiksi mainoksen kuva-, teksti- ja hintatietojen tulee vastata toisiaan.

Oikeitakin tietoja sisältävä markkinointi voi johtaa harhaan, jos kokonaisuuden kannalta merkittäviä tietoja ei saateta kuluttajien tietoon tai ne esitetään epäselvästi. Ratkaiseva merkitys markkinointitoimen harhaanjohtavuutta arvioitaessa annetaan kokonaisvaikutelmalle, joka välittyy vastaanottajalle eli kuluttajalle.

Kunkin markkinointivaiheen lainmukaisuutta, esim. lehtimainontaa, esitteitä, TV-mainontaa jne., arvioidaan itsenäisesti eikä esim. sen mukaan, voidaanko markkinoinnissa myöhemmin täydentää aikaisemmin annettuja puutteellisia tietoja. Tämä periaate ilmenee markkinatuomioistuimen

(nyk. markkinaoikeus) ratkaisusta 1983:4. Tämä periaate ilmenee markkinatuomioistuimen (nyk. markkinaoikeus) ratkaisusta 1983:4¹.

Markkinatuomioistuin on talopakettien markkinointia koskevassa päätöksessään [1984:3](#) käsitellyt mm. toimitussisällön ja hintavertailun harhaanjohtavuutta. Päätöksen perusteella voidaan katsoa muun muassa harhaanjohtavaksi sellaisten ilmaisujen käyttö, jotka antavat kuvan, että osavalmis ”talopakettitoimitus” olisi sellaisenaan täydellinen ja asuttava omakotitalo. Päätökseen sisältyy myös kannanotto siitä, että on harhaanjohtavaa vertailla hintoja, kun vertailtavat kohteet eivät ole toimitussisällön laadultaan ja laajuudeltaan samanlaisia.

Valtioneuvoston asetuksessa kuluttajien kannalta sopimattomasta menettelystä markkinoinnissa ja asiakassuhteissa (601/2008) on säädetty sellaisista menettelytavoista, joita on pidettävä aina kuluttajan kannalta harhaanjohtavina. Tällaisia ovat mm.

- kehotus ostaa kulutushyödykkeitä tiettyyn hintaan ilmoittamatta, että elinkeinonharjoittajalla on perusteltu syy uskoa, ettei hän kykene toimittamaan kyseisiä hyödykkeitä tarjottuun hintaan kohtuullista aikaa tai kohtuullista määrää, kun otetaan huomioon hyödykkeen laatu ja hinta sekä myynninedistämistoimien laajuus; ([Valtioneuvoston asetus kuluttajien kannalta sopimattomasta menettelystä markkinoinnissa ja asiakassuhteissa](#) 1 § 4 kohta)
- kulutushyödykkeen luonnehtiminen sanalla ilmainen tai maksuton taikka muulla vastaavalla tavalla, jos kuluttajan on maksettava muuta kuin markkinointiin vastaamisesta, kulutushyödykkeen noutamisesta tai sen toimittamisesta aiheutuvat välttämättömät kulut. ([Valtioneuvoston asetus kuluttajien kannalta sopimattomasta menettelystä markkinoinnissa ja asiakassuhteissa](#) 1 § 18 kohta).

12. Pikkuprintti

Pikkuprintillä tarkoitetaan sellaista hintatiedon ilmoittamistapaa, joka ei mainoksessa käytetyn esitystavan vuoksi ole kuluttajan luettavissa tai tutustuttavissa.

Pikkuprintistä on kyse esimerkiksi silloin, kun

- *televisiomainoksessa* esitetään hyödykkeen hinta ruudun alalaidassa pienellä kirjasinkoolalla hyvin lyhyen ajan.
- *lehtimainonnassa* ilmoitetaan hyödykkeen hinta hyvin pienellä kirjasinkoolla tai sellaista pienen tekstin ja taustan väriyhdistelmää, että teksti ei ole luettavissa.
- *autoilijoille suunnatussa tienvarsimainonnassa* autoilija ei pysty lukemaan tai omaksumaan hintatietoa.

Koska kuluttajan on mahdotonta tai hyvin vaikeaa lukea ja omaksua pikkuprintillä esitettyjä tietoja, tiedot eivät tule pikkuprinttiä käytettäessä lain edellyttämällä tavalla annetuiksi. Olennaisten

¹ Tätä ei löydy verkosta.

tietojen antaminen pikkuprinttiä käyttämällä on usein katsottu kuluttajien kannalta harhaanjohtavaksi.

Tuomioistuimissa on käsitelty useita pikkuprinttiä koskevia juttuja:

- asiassa [MAO:265/11](#) esitettiin tietoja sanomalehtimainoksessa pienellä valkoisella tekstillä oranssia taustaa vasten;
- asiassa [MAO:165/03](#) esitettiin tietoja pienellä tekstillä sanomalehti- ja televisiomainoksessa;
- asiassa [MT:2001:009](#) esitettiin tietoja pienellä ja sutuisella tekstillä televisiomainoksessa;
- asiassa [KKO:2011:65](#) esitettiin tietoja pienellä tekstillä lyhyen aikaa televisiomainoksessa;
- asiassa [KKO:2006:6](#) esitettiin tietoja pienellä tekstillä sanomalehti- ja televisiomainoksessa;
- asiassa [MAO:225/12](#) esitettiin tietoja pienellä tekstillä kadunvarsimainoksessa.

13. Hintatiedon oikea-aikaisuus

Hintatiedolta edellytetään oikea-aikaisuutta. Liian myöhään annettuna tai jossakin toisessa markkinointivälineessä ilmoitettuna hintatieto ei välttämättä tavoita kuluttajaa. Siksi jokaisen yksittäisen, hintatiedon sisältävän mainoksen on täytettävä hinnan ilmoittamista koskevat vaatimukset.

Markkinaoikeus on päätöksellään [MAO:165/03](#) kieltänyt elinkeinonharjoittajaa sallimasta markkinoida yhtiön maksullista puhelinnumeroa pääsylippujen ostokanavana, ellei samalla ilmoiteta kyseisen puhelinnumeron hintaa selkeällä ja helposti havaittavalla tavalla. Sillä, että puhelun hinta ilmoitettiin kerrottavan suullisesti numeroon soittaville kuluttajille, ei voitu korjata mainosten puutteellisuutta.

Markkinaoikeus kielsi päätöksellään [MAO:345/12](#) numeropalvelun tarjoajaa tarjoamasta puhelun aikana maksullista palvelua ilmoittamatta samalla markkinoidun palvelun hintaa. Ei ollut riittävää, että hintatieto oli annettu yhtiön verkkosivuilla.

14. Määräaikaista palvelua koskevan palveluksen hinta

Kun sopimusta markkinoidaan määräajaksi, ei riitä, että ilmoitetaan hinta kuukautta kohden, vaan kokonaishintana tulee ilmoittaa hinta koko määräajalta, esimerkiksi 12 kuukaudelta. Samassa yhteydessä on annettava tieto sopimuksen määräaikaaisuudesta.

Markkinaoikeus on päätöksellään [MAO:265/11](#) kieltänyt elinkeinonharjoittajaa tarjoamasta määräaikaista sopimusta yksilöidystä palvelusta tiettyyn hintaan ilmoittamatta samalla sopimuksen määräaikaisesta luonteesta ja tilausjakson kokonaishintaa.

15. Hinnan pyöristäminen

Euromääräisten maksujen pyöristämisestä annetun lain ([27.10.2000/890](#)) 1 §:n mukaan maksut pyöristetään lähimpään viiteen senttiin. Pyöristys on tehtävä aina vasta maksuvaiheessa eli lopputsummaan.

Laki ei vaikuta 1 ja 2 sentin metallirahojen kelpoisuuteen laillisina maksuvälineinä Suomessa.

16. Lakien valvonta

Kuluttaja-asiamies valvoo hintailmoittelun lainmukaisuutta. Kuluttaja-asiamies pyrkii valvonassaan elinkeinonharjoittajaa ohjeistamalla ensisijaisesti neuvotteluratkaisuun, jos elinkeinonharjoittaja ei noudata lain säännöksiä. Tarvittaessa kuluttaja-asiamies ryhtyy asian edellyttämiin toimenpiteisiin tai vie asian markkinaoikeuden käsiteltäväksi.

Aluehallintovirastoista annetun lain ([896/2009](#)) 4 §:n mukaan aluehallintovirastoilla on niille erikseen säädettyjä tehtäviä mm. kuluttaja- ja kilpailuhallinnossa. Hintojen ilmoittamisen valvominen on yksi näistä tehtävistä. *Valvonta* kattaa sekä kuluttajansuojalain että hintamerkintäasetuksen mukaisen hinnan ilmoittamisen.

Aluehallintovirasto voi kuluttajansuojalain [2 luvun 18 §:n](#) nojalla määrätä *kiellon* asiassa, joka koskee hintamerkintäasetuksen tai asunnon hinnan ilmoittamisesta annettujen säännösten vastaista menettelyä. Aluehallintovirasto voi asettaa määräämänsä kiellon tehosteeksi uhkasakon. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi markkinaoikeus.

Kuluttajansuojalain mukaista hinnan ilmoittamista koskevassa asiassa kiellon voi määrätä kuluttaja-asiamies. Kuluttaja-asiamies voi määrätä kiellon myös hintamerkintäasetuksen nojalla.

17. Hintailmoittelu tietyillä aloilla

Hinnan ilmoittamisesta on olemassa lukuisia erityissäännöksiä, jotka koskevat vain jotakin tiettyä alaa. Seuraavaan on koottu ensinnäkin eräitä erityislakeja, jotka sisältävät hintaa koskevaa sääntelyä. Kuluttajansuojalakiin sisältyvät alakohtaiset erityissäännökset on nostettu omina kohtinaan esiin.

Aivan linjauksen loppuun on koottu kuluttaja-asiamiehen jo aiemmin julkaisemia toimialakohtaisia linjauksia koskien hinnan ilmoittamista. Linjaukset on koonnin yhteydessä saatettu voimassa olevan lain mukaisiksi.

17.1 Eräitä erityislakeja

Myös muun muassa seuraavista erityislaeista löytyy hintojen tai palveluita koskevien hinnastojen ilmoittamisesta säännöksiä, jotka asettavat poikkeuksia hinnan ilmoittamista koskeville yleisille sääädöksille:

- Alkoholilaki ([1143/1994](#))
- Arvopaperimarkkinalaki ([746/2012](#))
- Laki kiinteistöjen ja vuokrahuoneistojen välityksestä ([1074/2000](#)) sekä Valtioneuvoston asetus asuntojen markkinoinnissa annettavista tiedoista ([130/2001](#))
- Laki palvelujen tarjoamisesta ([1166/2009](#))
- Tietoyhteiskuntakaari ([917/2014](#))²
- Maksupalvelulaki ([290/2010](#))
- Postilaki ([415/2011](#))
- Tupakkalaki ([693/1976](#))
- Vakuutusopimuslaki ([543/1994](#))
- Valmismatkalaki ([1079/1994](#))

17.2 Kuluttajaluotot tavaroiden ja palvelujen markkinoinnissa

Kuluttaja-asiamies on laatinut oman [linjauksensa kuluttajaluotosta tavaroiden ja palvelujen markkinoinnissa](#). ([KSL 7 luku](#))

17.3 Taloelementtien kauppa ja rakennusurakka

[Kuluttajansuojalain 9 luvun](#) (taloelementtien kauppa ja rakennusurakka) soveltamisalan piiriin kuuluviin sopimuksiin sovelletaan myös kyseisen luvun 23–25 §:ä, joissa on säännökset hinnasta ja sen maksamisesta.

² Voimaantulosta katso tietoyhteiskuntakaaren [351 §](#).

17.4 Aikaosuudet ja pitkäkestoiset lomatuotteet

[Kuluttajansuojalain 10 luvun](#) (aikaosuudet ja pitkäkestoiset lomatuotteet) soveltamisalan piiriin kuuluviin sopimuksiin sovelletaan myös kyseisen luvun 4–7 §:ä, joissa säädetään ennakkotiedoista, markkinoinnista, sopimuksen muodosta ja sen sisällöstä. Säännökset käsittelevät myös hintaa sekä muita maksuja ja kuluja.

17.5 Kuluttaja-asiamiehen linjaus: talopakettien hintailmoittelu

1. Kokonaishinta

Jos yksilöityä talopakettia markkinoidaan tiettyyn hintaan, tulee talopaketin kokonaishinta ilmoittaa. ([KSL 2:8](#)) Hinnan ilmoittaminen pelkästään muodossa € / m² ei ole riittävää, jos täsmällisen hinnan ilmoittaminen on kohtuudella mahdollista. Myös silloin, kun talopakettia tarjotaan verkkosivuilla, tulee myyntihinta / kokonaishinta ilmoittaa. ([hintamerkintäasetus](#) 4 §, [KSL 6:9](#)).

Kokonaishinta ilmoitettaessa mainoksissa on riittävän selkeästi tuotava esiin rakentamisen kokonaiskustannusten yksilölliset erot, eli mainoksessa on kerrottava, millä edellytyksillä esitettyyn loppuhintaan päästiin. Esimerkkitapauksen tulee olla totuudenmukainen ja antaa oikea ja edustava kuva pientalorakentamisen kustannuksista.

Mikäli mainoksessa käytetään alkaen-hintaa, edellytetään, että hinta koskee mainoksessa esitettyä ratkaisua. Rakentamisen yksilöllisistä eroista johtuen ei voida pitää hyväksyttävänä keskimääräistä noin-hintojen esittämistä. Ns. avaimet käteen -tarjouksissa on elinkeinonharjoittajan luonnollisesti helpompaa esittää riittävän yksilöidyt ja totuudenmukaiset hintatiedot kuin erilaisten elementtitoimitusten ollessa kyseessä.

2. Toimitussisältö

Kuluttajansuojalain 2 luvun markkinointisäännösten perusteella voidaan edellyttää, että elinkeinonharjoittaja kertoo riittävän tarkasti, mitä mainoksessa mainittuun toimitukseen sisältyy, sillä toimitussisällöt voivat poiketa sekä sisällöllisesti että laadullisesti toisistaan. Tämän lisäksi toimituksista saatetaan käyttää erilaisia nimityksiä, toimitusten osista eri nimiä jne.

Koska eri valmistajien toimitussisällöt poikkeavat sekä sisällöllisesti että laadullisesti toisistaan, olisi kuluttajan tietojensaannin kannalta tarpeellista tuoda esille ne keskeisimmät panokset, jotka pakettitoimituksen lisäksi vaaditaan talon saattamiseksi asumiskuntoon (esim. kuluttajan oman työpanoksen määrä, sähkötyöt, lvi-työt, ulkoverhoilu jne.). Toisin sanoen talopaketista tulee kertoa sekä positiivinen että negatiivinen toimitussisältö eli se, mitä paketti pitää sisällään ja toisaalta myös se, mitä siihen ei sisälly.

Pientaloteollisuus PTT ry:n sivuilta löytyy [taulukko toimituksen sisältökuvauksen yläkäsitteistä](#).

3. Kuva / hintatiedot

Kuva antaa kuluttajalle mielikuvan valmiista kokonaisuudesta ja tietyn talotoimittajan suunnittelu- ja rakennusteknisistä ratkaisuista. Valmiin talon kuvan ja tietyllä esivalmiusasteella olevan pakettitoimituksen hinnan esittäminen asettaa kuitenkin korostuneita vaatimuksia sille, mitä nimitystä paketista käytetään sekä sille, mitä talopakettin toimitussisällöstä kerrotaan. Pelkkä kuva ja hintatieto eivät riitä, koska kuluttaja voi silloin erehtyä luulemaan, että kuvan esittämän talon saa mainoksessa mainitulla hinnalla.

Mikäli mainoksessa mainitaan talopakettin hinta ja puhutaan samassa yhteydessä ”talosta” tai ”kodista” (ts. vahvistetaan mielikuvaa valmiista kokonaisuudesta), voidaan menettelyä pitää [kuluttajansuojalain 2 luvun 6 §:n](#) perusteella kuluttajan kannalta harhaanjohtavana. Tämän johdosta mainonnassa tulisi käyttää ilmaisia, jotka kuvaavat kaupan kohdetta tarkemmin (esim. ”elementtitoimitus hintaan xx euroa”).

Kuvan ja hintatietojen välinen harhaanjohtavuus poistuu, kun a) käytetään oikeita nimityksiä, b) kerrotaan toimitussisällöstä ja c) annetaan lisäinformaatiota.

17.6 Kuluttaja-asiamiehen linjaus: käytettyjen autojen hintailmoittelu

Alennus tuotteen hinnasta lasketaan saman elinkeinonharjoittajan kyseisessä liikkeessä samasta tuotteesta aiemmin perimästä hinnasta. ([KSL 2:11](#)).

Käytetty auto on tuote, jonka arvo määräytyy yksilöllisesti riippuen mm. valmistus- ja käyttöönotovuodesta sekä olennaisesti auton yksilöllisestä kunnosta. Näin ollen käytetyllä autolla ei ole olemassa kuluttajansuojalain 2 luvun 11 §:ssä tarkoitettua elinkeinonharjoittajan aikaisemmin todella perimää hintaa, joka voitaisiin ottaa alennuksen laskemisen lähtöhinnaksi. Tämän periaatteen on markkinatuomioistuin vahvistanut päätöksessään [1981:15](#).

Markkinatuomioistuin katsoi, ettei käytettyjen autojen markkinoinnissa tämän vuoksi voi lainkaan käyttää yksittäistä tuotetta koskevia alennuksiin viittaavia ilmaisia kuten ”ennen” ja ”nyt” -hintoja. Sama koskee myös erilaisten ylivedettyjen ”kruksihintojen”, suluissa olevien ”aikaisempien” hintojen sekä prosentuaalisten alennusten ilmoittamista tai muita niihin rinnastettavia ilmaisia.

Edellä sanottu ei tarkoita sitä, että käytettyjen autojen markkinoinnissa ei voisi lainkaan viitata hintojen edullisuuteen. Sellaisia yleismainintoja kuin ”hintataso laskenut”, ”tarkistimme hintoja” jne. voidaan käyttää, jos väite pitää paikkansa. Kuluttajansuojalain [2 luvun 6 §:ään](#) sisältyvä markkinoinnin totuudellisuusvaatimus edellyttää, että autoliike pystyy tarvittaessa osoittamaan markkinointiväittämiensä todenperäisyyden.

Etuseteleillä tms. myönnetty hintaetu käytetyn auton ostajalle ei ole kuluttajansuojalain markkinointisäännösten vastaista, mikäli myönnetty hintaetu on todellinen. Mikäli tarjottu etu nousee kuitenkin esim. satoihin euroihin, voidaan esittää harkitusti epäily, onko tarjottu hintaetu kuluttajan kannalta todellinen vai ainoastaan näennäinen. Tällainen tekaistu ”hintaetu” on voitu huomioida joko kokonaan tai osittain elinkeinonharjoittajan tarjoaman auton hinnan lisäyksenä tai vähentämällä se kuluttajan vaihdossa antaman auton normaalihyvityksestä.

Hinnan ilmoittamista koskevat säädökset

Hinnan ilmoittamiseen vaikuttaa markkinoitava hyödyke, myyntitapa ja säädösten etusijajärjestys. Toissijaiset säädökset täydentävät ensisijaisia

Ensisijaiset säädökset kun kyseessä on		Toissijaiset säädökset kun kyseessä on	
Aikaosuudet ym. lomatuotteet	→ Kuluttajansuojalaki 38/1978	Mikä tahansa hyödyke tai myyntitapa	→ Kuluttajansuojalaki 38/1978
Alkoholi	→ Alkoholilaki 1143/1994	Palvelut	→ Laki palvelujen tarjoamisesta 1066/2009 (toissijainen KSL 2 lukuun nähden)
Asunnot	→ Valtioneuvoston asetus asuntojen markkinoinnissa annettavista tiedoista 130/2001	Sähköisesti toimitettava palvelu	→ Tietoyhteiskuntakaari 917/2014
Jätetaksa	→ Jätelaki 646/2011		
Kiinteistönvälitys	→ Laki kiinteistöjen ja vuokrahuoneistojen välityksestä 1074/2000		
Koti- ja etämyynti	→ Kuluttajansuojalaki 38/1978		
Kuluttajaluottojen markkinointi	→ Kuluttajansuojalaki 38/1978		
Lentojen markkinointi	→ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä		
Maakaasu	→ Maakaasumarkkinalaki 508/2000		
Maksujen pyöristäminen lähimpään viiteen senttiin	→ Laki euromääräisten maksujen pyöristämisestä 890/2000		
Maksupalvelut	→ Maksupalvelulaki 290/2010		
Matkaesite	→ Valmismatkalaki 1079/1994		
Palvelulain soveltamisalaan kuuluvat palvelut	→ Valtioneuvoston asetus kulutushyödykkeen hinnan ilmoittamisesta markkinoinnissa 553/2013		
Posti	→ Postilaki 415/2011		
Rahoituspalvelujen etämyynti	→ Kuluttajansuojalaki 38/1978		
Sähkö	→ Sähkömarkkinalaki 588/2013		
Taksimatka	→ Valtioneuvoston asetus taksiliikenteen kuluttajilta perittävistä enimmäishinnoista 470/2014		
Tavaroiden yksikköhinnat	→ Valtioneuvoston asetus kulutushyödykkeen hinnan ilmoittamisesta markkinoinnissa 553/2013		
Tupakka	→ Tupakkalaki 693/1976		
Viestintäpalvelut	→ Tietoyhteiskuntakaari 917/2014		
Yksikköhinnat torikaupassa	→ Mittauslaitelaki 707/2011		